

Năm Rắn kể chuyện Rắn

Một hôm, tôi từ rẫy về thăm ba má tôi đang ở đậu nhà của KTS Huỳnh Kim Mãng, Viện Phó VKT ở làng Đại Học Thủ Đức, với một ít đậu, khoai trồng được (*khi tù về, chúng không cho tôi ở lại thành phố dù rằng tôi đã sống ở Saigon từ khi*

còn ẩm nữa cho đến khi chúng vào chiếm Saigon; chỉ với lý do duy nhất, cha mẹ ở đâu con phải về sống ở đó...). Đang lúc ngồi nói chuyện với ba tôi, thì nghe tiếng kê...ét...ét...bên hông nhà.

Kinh nghiệm trong tù cho tôi biết là có con ếch đang bị con rắn chiếu bí nên kêu cứu. Tôi vội đứng lên, vừa phóng chạy vừa nói với lại với ba tôi rằng: *“mình có thịt ăn rồi ba”*.

Chạy ra phía hông nhà, tôi nghe rõ tiếng kêu không ở bên hông nhà mình đang ở mà là ở bên sân nhà bên cạnh. Nhà bên cạnh là nhà của nghệ sĩ Thẩm Thúy Hằng, đang bỏ trống không có ai ở hết. Tôi nhảy qua hàng rào ngả xiêu vẹo, thì thấy một con rắn hổ mây bự hơn cổ tay người, đang nằm khoanh mình, ngóc đầu về phía một con ếch bự bằng cỡ bàn tay xòe ra; cả hai cùng nằm trên bờ cỏ ủa hồ bơi và con ếch vẫn không ngừng kêu la.

Thấy con rắn quá bự, tôi dội ngược, chạy vội về nhà tìm cây hay bất cứ thứ gì để chạy qua đập con rắn. Nhưng không thấy có cây gì có thể đập chết được con rắn bự này, mà nếu nó không chết thì không chừng mình sẽ chết vì cú phóng để đớp mình của nó.

Tôi chợt nhớ cây thanh giương là bự nhất có thể hạ gục nó, tôi bèn chạy nhanh vô buồng, tốc mền nệm lên, cầm lấy thanh ngang lót giữ vạt giường đưa cho ba tôi, tôi cầm một cây và nói: *“ba đi theo phụ con”*.

Ba tôi vừa đi theo tôi vừa hỏi: *“làm gì vậy con”*.

Tôi nói: *”đập con rắn lớn lắm”*

Ba tôi nói: *“coi chừng con ơi, nó cắn chết đó”*.

Lúc đó, chú Thủy (em thứ sáu của tôi, K 3/74 SQTBTĐ tại Long Thành); đập đá ngoài Bà Rịa cũng vừa về tới; nó bèn cầm lấy cây thanh ngang trên tay ba và chạy theo tôi.

Thấy động, con rắn và con ếch cùng phóng xuống hồ bơi, hai anh em trấn hai đầu hồ bơi, thọc cây xuống khuấy thật mạnh cho rắn, ếch ngộp thở mà trôi lên. Hể rắn trôi

lên là tụi tôi đập nó, được một lát thì con rắn ngất ngư không cựa cựa gì nữa. Thế là tụi tôi vớt con rắn đem về, gom lá khô đốt cho cháy trụi vẩy và rửa sạch rồi chặt ra từng khúc nhỏ để nấu; cũng được một nồi lớn.

Nhờ vậy, cả nhà có được thịt ăn trong cả tuần, bù lại cả tháng trời chỉ húp cháo, ăn cơm với muối qua ngày.

Khi mổ bụng con rắn ra, tôi lấy cái mật rắn đưa ba tôi và nói: *"ba uống đi cho dễ ngủ"*.

Ba tôi sợ không dám uống, nói rằng: *"ai uống sống như vậy, phải ngâm rượu mới uống được hả con"*.

Tôi nói: *"Ngộ biến tùm quền ba ơi! Mình đâu có tiền mua rượu. Trong tù con cũng mất ngủ và cũng uống như vậy"*.

Thế là ba tôi đành phải nhắm mắt uống đại với ly nước trà đưa hơi.

Sáng hôm sau thức dậy, ba tôi nói: *"đêm qua ba ngủ ngon quá..."*

Con rắn này có trứng nhưng trứng của nó dai nhách như cao su, tôi lấy dao cứa, cắt đùm trứng mà không đứt (*mục đích cắt là để xem nó đã có rắn con chưa, nếu có con rồi tôi đâu dám ăn*). Bực quá, tôi thả đùm trứng vào chảo nước sôi thì mỗi cái trứng trong đùm trứng nở phình ra như trái banh Tennis, vớt ra khỏi chảo để nguội thì nó xẹp xuống, nhỏ lại như lúc ban đầu của nó, giống như những cái trứng gà trong đùm trứng gà.

Suy nghĩ, tôi bạo gan dùng răng nhai nghiền nó một lát thì nó bể và ứa ra chất nước vàng sệt như của trứng gà; vậy là tôi dùng dao cứa cho nó đứt ra và không thấy có rắn con nào trong trứng hết. An tâm rồi, tôi luộc chín và đã có thêm món trứng luộc để ăn.

Tại sao nghe tiếng kêu ét...ét... mà tôi biết có thịt ăn??

--Là bởi vì khi bị giam giữ ngoài miền Bắc CSVN, dưới những thung lũng sâu trong dãy núi Hoàng Liên Sơn. Để sống còn, chúng tôi phải săn lùng và ăn bất cứ con vật gì mà anh em bắt gặp khi đi lao động trong rừng, bất kể có độc hay không như: rắn, bò cạp rít (*Rít là ngon nhất vì thịt nó ăn ngon ngọt, thơm như ăn thịt*

Tôm Hùm ; nên anh em đều nói : *người miền Núi gọi con Rít là Tôm Hùm Núi*). Nói như vậy là để những anh em sợ không dám ăn sẽ nghĩ lại và ăn cho có sức.

Thật sự mà nói, dân CS ngoài Bắc rất đói, đói mà rách nữa...Đói đến nỗi gần năm năm bị giam giữ ngoài đó, anh em chưa hề nhìn thấy bất cứ con thú nào, vì dân đói quá đã sẵn lòng bắt ăn lán rồi, còn đâu cho anh em mình ăn. Chỉ còn những con vật bò sát này là khó bắt cho nên mới đến phần anh em mình.

Đời tù CS ngoài Bắc, tôi đã ăn không biết bao nhiêu là Rắn. Lúc đầu cũng sợ nhưng thấy anh em ăn không sao hết nên tham gia. Nhờ vậy có kinh nghiệm bắt rắn:

Không cần đi đâu xa, cứ canh mấy vũng nước ao tù hay bờ suối. Hễ nghe có tiếng kêu ét...ét...là chắc chắn có thịt ăn, bởi vì lúc đó con Ếch đang kêu cứu. Nếu nhanh chân chạy tới, anh sẽ thấy con Ếch đang trong thế nằm nghech đầu về phía trước dợm phóng đi mà không dám. Vì trước mặt nó là một con rắn đang nằm cuộn tròn nhưng giương cái đầu ngóng lên cao về phía con ếch trong tư thế bắt mồi. Ếch không bao giờ dám phóng đi, vì vừa phóng đi tuy là phóng trước nhưng con Rắn rất nhanh, phóng sau mà đã tóm gọn con ếch nằm ngang trong miệng rắn rồi; biết không bao giờ thoát được và sẽ chết nên ếch mới kêu lên như vậy.

Tôi nghĩ có lẽ sợ quá nên ếch kêu theo lẽ sinh tồn tự nhiên, mà cũng có thể để báo động cho đồng loại biết là tao đang gặp nguy hiểm vì sát thủ truyền kiếp của loài ếch đang ở đây...và biết đâu may mắn được cứu! Điều đó đã xảy ra vì tôi nghe tiếng kêu của ếch vội chạy lại với cành cây trên tay. Con ếch phóng đi và con rắn phóng theo để ngoạm con ếch. Tôi đâu để con rắn được toại nguyện, một đường Đả Cầu Bồng (*chữ của kiếm hiệp Kim Dung*) vọt liền ngay con rắn và thế là rắn mất ăn mà còn bị thương nằm quằn quại dưới đất chờ vào lon Guigo nấu lẩu của tôi.

Nếu mình đến chậm một chút hay đường gậy quất hụt thì con rắn thoát chết, có khi còn ngoạm được con ếch trong miệng và lẩn đi mất.

Thân chào vui, hạnh phúc, nhiều sức khỏe trong dịp Tết Ất Tỵ này.

Trân trọng

Hoàng Mai Nhất

1/28/2025 Xuân Ất Tỵ

* Hết Tết là phải uống rượu. Hy vọng kịp, HMN sẽ viết tặng quý vị một bài viết về uống rượu được” Vợ”.

* Đồng thời xin gửi quý vị thưởng lãm bài thơ HMN họa bài thơ “Vịnh Con Rắn” của thi huynh LHV cho trọn bộ Rắn năm Ất Tỵ 2025.

Vịnh Con Rắn

Tỵ vẽ kiểu gì vẫn thấy ghê
Dòm là muốn chạy , khó mà phê
Cọp thì mấy bả còn ưa bắt
Rắn chắc nhiều ông cũng phải chê
Chỉ có hổ mang ngâm thuốc bắc
Hoặc may bọm nhậu tưởng sa kê
Bạch Xà phải hóa ra hoa hậu
Mới dụ được người cỡi thể mê .

LHV

Họa: THỊT RẮN

Trót lỡ mang thân rắn thấy ghê
Trơn lì lớp vẩy láng gây phê
Được nhiều bọm nhậu ưa ra phết
Lại lắm dân ghiền chẳng có chê
Này nhé cạo da đem nướng lửa
Đặng rồi trộn muối sả. sakê
Tỏa lan sức nức mùi thơm phức
Đánh thức cơn thèm bụng đói mê

Hoàng Mai Nhất - 1/27/2025

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/HoangMaiNhat.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỪ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12200 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC